

1886-05-25

FAKTA

Type:
Letter draft

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Frankfurt

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
J.C. Jacobsens brevpapir

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
FA 4-001-00017, F 7

Keywords:
Travel letter, travel letters

SUMMARY

J. C. Jacobsen sends greetings 'directly' from the Pasteurs to Agnes Bertelsen. J. C. Jacobsen mentions in this letter that he is dreaming of going to Rome the following year with his family and Agnes Bertelsen.

TRANSSKRIFTION

Frankfort 25/5 1886

Kjære Frøken Bertelsen

Uagtet jeg i mit Brev til min Kone har sendt Pasteur's og hans Families Hilsener til Dem, anseer jeg det dog for mest passende, at jeg da medtager udfører disse Hverv, som man har overdraget mig, i et directe Brev til Dem.

Det var ikke alene Deres fortrolige Veninde, Jeanne, som med stor Kjærlighed omtalte Dem, men baade game Pasteur og hans Kone, saavel, som de øvrige Medlemmer af Familien, spurgte strax om Deres Befindende og talte ved enhver Leilighed med stor Venlighed om Dem.

Madame Valery, som i Kjøbenhavn forekom mig noget tilbageholden og mindre gemytlig end de Andre, var nu Elskværdigheden selv, som lagde sig for Dagen baade i hendes Ansigt og i hendes Stemmes Klang. Da hun spurgte Camille om hun kunde huske Capitain Jacobsen, svarede hun "aussi et Mlle Bertelsen". Det er et opvakt Barn og meget tidligt udviklet, men jeg synes at hun seer noget zart, om ikke svagelig ud.

Da vi kjørte med hende rundt i Boulogne Skoven, bad hun om at maatte plukke nogle Markblomster i Græsplainen og under Træerne, hvorfor vi stege ud og spadserede et Stykke Vei medens Jeanne hjalp Camille med at plukke Blomster, hvoraf der paa det Strøg ikke var mange. Da Jeanne kom tilbage med en lille Bouket, udtog hun deraf nogle enkelte, som hun bandt sammen og bad mig at bringe Dem, hvorpaa Camille tog et Par gule Blomster af hendes egen Plukning og gav mig "a Mlle Bertelsen". Jeg lægger nu disse forkrøllede Blomster her i Brevet med Hilsen fra Begge. Om Jeannes Længsel efter Dem behøver jeg ikke at fortælle, da De kjender den tilstrækkeligt. Da gamle Mdme Pasteur en Dag talte om Dem, spurgte hun om De ikke kunde komme til Paris, naar min Kone tog til Wiesbaden, hvortil jeg svarede at De i min Kones Fraværelse maatte være hjemme for at styre Huset og sørge for mig. Ogsaa Mdme Granger spurgte med stor Venlighed om Dem og om De aldrig kom til Paris. Jeg kunde høre af Jeanne, at det

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

havde gjort

et særdeles behageligt Indtryk paa hendes Landsmænd, at De talte saa godt Fransk.

For at mildne Jeannes Længsel, lod jeg skimte Muligheden af at jeg maaske til næste Foraar kunne komme til Rom med min Kone og Dem, men jeg anseer rigtignok denne Mulighed kun for en skjøn Drøm, ogsaa for mig selv. Jeg undgik imidlertid derved, at Afskeden blev kjendelig vemodig og jeg havde forud sagt til Jeanne, at vi ikke burde være "triste", men leve i Erindringen om den Glæde vi havde nydt og haabe paa et Gjensyn. De bør heller ikke ved Deres Breve bidrage til at gjøre hende "triste", thi jeg troer at hun ikke har godt deraf. Hun er vel tilsyneladende ganske rask og livlig, men Kræfter har hun ikke mange af. Jeg vil, saasnart jeg kan, sende hende et opmuntrende Brev, men det bliver neppe før jeg kommer hjem.
Lev nu vel og vær venligst hilset fra

Deres hengivne J. C. Jacobsen

Da vi gækte med Jente nuist: Pauline
Konen, bad Jem om at maatte gætte nogle
Mærkelumper i Grevglæmmer og i enden
Circus. Jem var vi begynde at gætte om de
Nogle der endte Jeanne Gily Camille
med at gætte Clausen. Jem var saa det
Hvad det var saa mange. Da Jeanne var
siddende med en lille Candel, satte Jem sig
nogle indtælling, som Jem havde læst om og bad
mig at bringe dem, Jem var Camille lag at
for gætte Clausen af Jentes egne Skrivning
og gav mig i Mlle. Bertelsen. Jem lagde mig
dele forskellige Clausen for i Læse og gætte
for mig. Om Jeanne Langsat afløst
dem befandt jeg det at færdigt, da de
gætte den tilfældigt. Da gætte Mlle.
Pastor en dag lalle om dem, spurgte Jem
om de det Lunde Læse til Paris, naar
min Læse lag til Wiesbaden, Jem var Jem
at de i min Læse Læse om alle naar
Læse for at begynde Jem og læse for mig.
Ogsaa Mlle. Grauger spurgte mig hvad Mlle.
om dem og om de aldrig kom til Paris.
Jem lunde Jem af Jeanne, at det Lunde gætte

et postulat kysgelyst i det Kongl. paa Landets
Landtmeent, et der lalle saa godt traufte.
Saa at miedan Jeannes Leugfal, lod
sig kende Mueligheden af at jeg maaste lit
mafte Tuvaas kende komme dit Rum med
min Tager og Dem, men jeg anser sigeligvis
denne Muelighed sin for en Kjærs Drøem,
og saa for mig selv. Jeg iindgik imidlertid
danned, at Offraden blev Gindelig men adig
og jeg fandt først saet det Jeannes, at vi ikke
kunde mere "briste", men kun i Kvindens
men den Glæde vi fandt sigt og Læbe paa
et Gjensyn. De kunde heller ikke end Dees kenne
bidrage det at gjæve sine "briste", og jeg troed
at sin ikke saa godt troef. sin er nok tilfjæve
bedende gæude nok og lindig, men drøffes saa
sin ikke maatte af. Jeg vil, saafraant jeg
kan, sende sine et og uindlænde kenne, men
et klinede udege først sig kenne sine.

Den vil vel og nok nærligt sille for

Drøst Sangime

J. C. Jacobsen